

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 czerwca 2007 r.

dotycząca przepisów krajowych w sprawie wykorzystania krótkołańcuchowych chlorowanych parafin zgłoszonych przez Królestwo Niderlandów na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2361)

(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/395/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

(...)

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

6. W terminie 6 miesięcy od notyfikacji określonych w ustępach 4 i 5 Komisja zatwierdza lub odrzuca przepisy krajowe, o których mowa, po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.”.

I. FAKTY**2. Dyrektywa 2002/45/WE a przepisy krajowe**

(1) Pismem stałego przedstawicielstwa Królestwa Niderlandów przy Unii Europejskiej z dnia 8 grudnia 2006 r. rząd Niderlandów, powołując się na art. 95 ust. 4 Traktatu, poinformował Komisję o przepisach krajowych w sprawie wykorzystania krótkołańcuchowych chlorowanych parafin (zwanymi dalej SCCP), które jego zdaniem powinny pozostać w mocy po przyjęciu dyrektywy 2002/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. zmieniającej po raz dwudziesty dyrektywę Rady 76/769/EWG w zakresie ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (krótkołańcuchowych chlorowanych parafin) ⁽¹⁾.

2.1. Dyrektywa 2002/45/WE

(2) Powiadomienie z dnia 8 grudnia 2006 r. jest drugim powiadomieniem Królestwa Niderlandów dotyczącym odstępstwa od przepisów dyrektywy 2002/45/WE. Pierwszy wniosek o utrzymanie istniejących przepisów krajowych został przedłożony dnia 17 stycznia 2003 r. Decyzją 2004/1/WE ⁽²⁾ Komisja postanowiła, że Niderlandy mogą częściowo utrzymać przepisy krajowe do dnia 31 grudnia 2006 r.

(4) Dyrektywa Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych ⁽³⁾, z późniejszymi zmianami, ustanawia zasady ograniczające wprowadzanie do obrotu i stosowanie niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych. Zgodnie z art. 1 ust. 1 dyrektywa obejmuje substancje i preparaty niebezpieczne wymienione w załączniku I.

(5) Dyrektywa 2002/45/WE, której podstawą prawną jest art. 95 Traktatu, w załączniku I do dyrektywy 76/769/EWG uwzględniła nowy punkt 42 dotyczący chlorowanych alkanów o długości łańcucha C₁₀ do C₁₃ (SCCP) i ustanowiła zasady wprowadzania do obrotu i stosowania tych substancji. Zgodnie z punktem 42.1 SCCP nie mogą być wprowadzane do obrotu do stosowania jako substancje lub składniki innych substancji lub preparatów w stężeniu przekraczającym 1%:

1. Artykuł 95 ust. 4 i 6 Traktatu

(3) Artykuł 95 ust. 4 i 6 Traktatu stanowi, że:

— w obróbce metali,

— do natłuszczania skór.

„4. Jeśli po przyjęciu przez Radę lub Komisję środka harmonizującego państwo członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych uzasadnionych ważnymi względami określonymi w artykule 30 lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy, notyfikuje je Komisji, wskazując powody ich utrzymania.

(6) Punkt 42.2 stanowi, że do dnia 1 stycznia 2003 r. wszystkie pozostałe zastosowania SCCP zostaną zbadane przez Komisję Europejską we współpracy z państwami członkowskimi oraz Komisją OSPAR w oparciu o nowe dane naukowe na temat ryzyka stwarzanego przez SCCP dla zdrowia i środowiska naturalnego. Parlament Europejski zostanie poinformowany o wynikach tego badania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 6.7.2002, str. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.2004, str. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 201. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/139/WE (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 94).

- (7) Artykuł 2 ust. 1 przewiduje, że państwa członkowskie wdrożą przepisy transponujące dyrektywę najpóźniej od dnia 6 stycznia 2004 r.
- (8) Dyrektywa 76/769/EWG zostanie uchylona z dniem 1 czerwca 2009 r. i zostanie zastąpiona rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH). Substancja SCCP została wymieniona w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w punkcie 42 z ograniczeniami określonymi w dyrektywie 2002/45/WE.

2.2. Przepisy krajowe

- (9) Przepisy krajowe, zgłoszone przez Niderlandy, wprowadzono decyzją z dnia 3 listopada 1999 r. ustanawiającą przepisy zakazujące niektórych zastosowań krótkołańcuchowych chlorowanych parafin (decyzja w sprawie chlorowanych parafin, ustawa o substancjach chemicznych (WMS)) (Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, Jaargang 1999, 478).
- (10) Artykuł 1 stanowi, że decyzja obejmuje chlorowane alkany o długości łańcucha od 10 do 13 atomów węgla i zawartości chloru niemniejszej niż 48 % wagowych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 SCCP wymienionych w art. 1 nie wolno stosować:
- jako plastyfikatorów w farbach, powłokach malarskich i szczeliwach;
  - w płynach do obróbki metali;
  - jako środków zmniejszających palność w gumie, tworzywach sztucznych i tkaninach.

3. Podstawowe informacje o SCCP

- (11) Szczegółowy opis SCCP, ich zastosowań i wyników oceny zagrożeń przeprowadzonej w ramach rozporządzenia Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje⁽²⁾ przedstawiono w sekcji I pkt 4 decyzji 2004/1/WE. W sekcji tej uwzględniono wyłącznie nowe informacje, które stały się dostępne od stycznia 2004 r.
- (12) W oparciu o wyniki wcześniejszej oceny zagrożeń i jej przeglądów dokonanych przez Komitet Naukowy ds. Toksyczności, Ekotoksyczności oraz Środowiska (SCTEE), Komisja, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 793/93, przyjęła rozporządzenie Komisji

(WE) nr 642/2005⁽³⁾ nakładające wymagania w zakresie informacji i badań na importerów lub producentów niektórych substancji priorytetowych. Rozporządzenie to nakłada na przemysł obowiązek przedstawiania dodatkowych informacji o zagrożeniach dla środowiska oraz przeprowadzenia badań symulacyjnych biodegradacji w celu określenia okresu połowicznego zaniku w środowisku morskim, które uznano za konieczne, aby umożliwić bardziej rzetelną ocenę zagrożeń.

- (13) Właściwe stowarzyszenie branżowe (Euro Chlor) przedłożyło w 2004 r. informacje wskazujące, że od 2001 r. we wszystkich zastosowaniach stwierdza się dalszy spadek wykorzystania SCCP. Zużycie tych substancji w UE w produkcji tkanin i gumy zmniejszyło się w 2003 r. do jednej trzeciej wartości z 2001 r. Dalszy spadek (przede wszystkim w zastosowaniach w tkaninach, farbach, szczeliwach i klejach) odnotowano w 2004 r. Zużycie środków w produkcji farb oraz szczeliw i klejów także zmniejszyło się w tym okresie o 50 %. Jeszcze w 2003 r. SCCP było stosowane w płynach do obróbki metali, jednak zaprzestano tego w 2004 r., po wejściu w życie dyrektywy 2002/45/WE. W 2003 r. całkowita ilość krótkołańcuchowych chlorowanych parafin wykorzystywanych we wszystkich zastosowaniach wynosiła poniżej 1 000 ton, a w 2004 r. – poniżej 600 ton⁽⁴⁾. W odpowiedzi na rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2005 przemysł przeprowadził dalsze analizy laboratoryjne. Wstępne wyniki tych badań zdają się wskazywać, że SCCP mogą spełnić kryteria obowiązujące dla substancji trwałych, wykazujących zdolność do bioakumulacji i toksycznych (PBT). Końcowe sprawozdanie z badań zostanie przedstawione władzom Zjednoczonego Królestwa, występującym w charakterze sprawozdawcy zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 793/93, po potwierdzeniu przez laboratorium ostatecznych wyników.
- (14) Zjednoczone Królestwo, występujące w sprawie SCCP w charakterze sprawozdawcy, sporządziło w sierpniu 2005 r. aktualizację oceny zagrożeń stwarzanych przez SCCP dla środowiska (zwaną dalej uaktualnioną oceną zagrożeń), którą omówiono i przyjęto na posiedzeniu 3. Komisji Technicznej ds. Substancji Nowych i Istniejących w 2005 r. (TCNES III 2005). W przypadku niektórych scenariuszy wcześniejsze wnioski zmieniono, a także wskazano nowe zagrożenia w zastosowaniach obejmujących środki zmniejszające palność w podkładach do tkanin, przemysłowe wykorzystywanie farb i powłok malarskich, mieszanie i przeróbka gumy w niektórych punktach docelowych w środowisku. Jednak w wyniku modyfikacji oceny w oparciu o dane o zużyciu SCCP w 2004 r. dokonano zmiany wniosków dotyczących zagrożenia w zastosowaniach obejmujących podkłady do tkanin oraz mieszanie i przeróbka gumy. Komisja wkrótce opublikuje uzgodnioną uaktualnioną ocenę zagrożeń. Jeśli okaże się to właściwe, uaktualniona ocena zagrożeń zostanie przesłana do oceny Komitetowi Naukowemu ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER) w drugiej połowie 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 107 z 28.4.2005, str. 14.

⁽⁴⁾ Dane liczbowe pochodzą z projektu uaktualnionego raportu w sprawie oceny zagrożeń dotyczącego SCCP, sierpień 2005.

- (15) Oprócz przedstawionych powyżej środków i działań podejmowanych przez Wspólnotę, SCCP są uwzględniane także w innych aktach prawnych Wspólnoty. Decyzja 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 r. ustanawiająca wykaz priorytetowych substancji w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE⁽¹⁾ wymienia SCCP wśród priorytetowych substancji niebezpiecznych w rozumieniu art. 16 ust. 3 Ramowej dyrektywy wodnej. Zgodnie z przepisami Ramowej dyrektywy wodnej Komisja przedkłada wnioski dotyczące środków kontroli zaprzestania lub stopniowego eliminowania zrzutów, emisji i strat w ciągu 20 lat od ich przyjęcia oraz wnioski dotyczące norm jakości mających zastosowanie do stężeń w wodach powierzchniowych, osadach lub w faunie i florze.
- (16) Dnia 17 lipca 2006 r. Komisja przyjęła wniosek w sprawie dyrektywy dotyczącej środowiskowych norm jakości w zakresie polityki wodnej zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE. Dyrektywa, której dotyczy wniosek, utrzymuje kategoryzację SCCP jako priorytetowych substancji niebezpiecznych oraz ustanawia normy jakości mające zastosowanie do stężeń takich substancji w wodach powierzchniowych. Wniosek nie przewiduje konkretnych środków kontrolnych dla żadnej substancji priorytetowej, ponieważ wiele środków dotyczących ochrony środowiska wchodzi w zakres innych istniejących przepisów wspólnotowych. Wydaje się, że bardziej opłacalne i proporcjonalne będzie uwzględnienie przez państwa członkowskie – w razie potrzeby i przy wykonywaniu obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego – odpowiednich środków kontroli w ramach środków opracowywanych dla każdego dorzecza zgodnie z przepisami art. 11 dyrektywy 2000/60/WE.
- (17) Rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniające dyrektywę 79/117/EWG⁽²⁾ wdraża postanowienia dwóch aktów międzynarodowych w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (POP): Protokołu w sprawie POP⁽³⁾ z 1998 r. do Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz konwencji sztokholmskiej dotyczącej trwałych zanieczyszczeń organicznych⁽⁴⁾.
- Rozporządzenie, które weszło w życie z dniem 20 maja 2004 r., ma większy zakres niż umowy międzynarodowe i kładzie nacisk na dążenie do likwidacji produkcji i zaprzestania stosowania substancji uznanych powszechnie na świecie za trwałe zanieczyszczenia organiczne.
- (18) Rozporządzenie (WE) nr 850/2004 oraz obie konwencje międzynarodowe nie zawierają konkretnych przepisów dotyczących SCCP. Jednakże obie konwencje uwzględniają mechanizmy umożliwiające składanie wniosków o umieszczenie kolejnych substancji oraz procedury oceny takich wniosków.
- (19) Komisja, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, wraz z państwami członkowskimi będącymi stronami Protokołu w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych złożyła dnia 9 września 2005 r. wniosek o zmianę odpowiedniego załącznika II do protokołu i uwzględnienie SCCP. W trakcie posiedzenia we wrześniu 2006 r. grupa zadaniowa powołana zgodnie z protokołem do oceny wniosków o uwzględnienie kolejnych substancji poparła zawarty w dokumentacji wniosek stwierdzający, że SCCP powinny być uznane za trwałe zanieczyszczenia organiczne w kontekście protokołu, zaś profil ryzyka stanowi wystarczającą informację wskazującą, że SCCP mogą podlegać transgranicznemu przemieszczaniu się w atmosferze na dalekie odległości. Grupa zadaniowa doszła do ogólnego wniosku, że charakter zagrożenia, a także informacje uzyskane z monitorowania, wskazują na możliwość wystąpienia skutków dla środowiska wskutek transgranicznego przemieszczania się w atmosferze na dalekie odległości. Grupa zadaniowa uznała, że informacje zamieszczone w przeglądzie SCCP przeprowadzonym przez grupę zadaniową B (możliwości zarządzania ryzykiem) są prawidłowe, chociaż w przypadku wielu aspektów oceny społeczno-gospodarczej poszczególnych działań w ramach zarządzania ryzykiem konieczne okazały się informacje dodatkowe. W grudniu 2006 r. strony protokołu zaznajomiły się z proponowanymi przez grupę zadaniową wnioskami dotyczącymi kwestii technicznych dokumentacji w sprawie SCCP, uzgodniły, że substancje te powinny zostać uznane za trwałe zanieczyszczenia organiczne zgodnie z protokołem, i wnioskowały, aby grupa zadaniowa kontynuowała prace związane z przeglądem SCCP przeprowadzonym przez grupę zadaniową B oraz zbadała strategię zarządzania ryzykiem.
- (20) Ponadto dnia 29 czerwca 2006 r. Komisja Europejska, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, wraz z państwami członkowskimi będącymi stronami konwencji sztokholmskiej złożyła wniosek o zmianę odpowiednich załączników do konwencji i uwzględnienie SCCP. W trakcie drugiego posiedzenia w dniach 6–10 listopada 2006 r. Komitet ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych stwierdził na podstawie decyzji POPRC-2/8⁽⁵⁾, że SCCP spełniają kryteria przeglądu wymienione w załączniku D do konwencji. Decyzja zaleca ponadto sporządzenie wstępnego profilu ryzyka zgodnie z załącznikiem E do konwencji.

(1) Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1.

(2) Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 323/2007 (Dz.U. L 85 z 27.3.2007, str. 3).

(3) Konwencja z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości, dotycząca kwestii ochrony środowiska na obszarze działania Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych poprzez współpracę naukową i negocjacje w sprawie polityki, została rozszerzona o osiem protokołów określających konkretne działania, które mają zostać podjęte przez strony w celu zmniejszenia emisji zanieczyszczeń powietrza. Protokół w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych podpisany w 1998 r. wszedł w życie z dniem 23 października 2003 r. Został on ratyfikowany przez Wspólnotę Europejską dnia 30 kwietnia 2004 r.

(4) Konwencja sztokholmska z dnia 22 maja 2001 r. jest układem międzynarodowym, którego celem jest wyeliminowanie lub zmniejszenie emisji trwałych zanieczyszczeń organicznych do środowiska. Konwencja weszła w życie dnia 17 maja 2004 r. Komisja Europejska ratyfikowała konwencję dnia 16 listopada 2004 r.

(5) Tekst dostępny pod adresem: http://www.pops.int/documents/meetings/poprc_2/meeting_docs/report/default.htm

- (21) Jeśli ostatecznie SCCP zostaną uwzględnione w konwencji sztokholmskiej w ramach jednego ze stosownych załączników, Komisja Europejska przedłoży wniosek o wprowadzenie odpowiednich środków na mocy dyrektywy 76/769/EWG lub rozporządzenia (WE) nr 850/2004, mających na celu zaostrezenie obecnych ograniczeń.

II. POSTĘPOWANIE

- (22) Kroki proceduralne związane z pierwszym powiadomieniem przez Królestwo Niderlandów z dnia 17 stycznia 2003 r. na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu przedstawiono w sekcji II decyzji Komisji 2004/1/WE.
- (23) Dnia 16 grudnia 2003 r. zgodnie z art. 95 ust. 6 Komisja powiadomiła Królestwo Niderlandów o decyzji 2004/1/WE przyjętej tego samego dnia, na mocy której Komisja zatwierdziła przepisy krajowe dotyczące SCCP, których dotyczyło powiadomienie Niderlandów z dnia 21 stycznia 2003 r., w zakresie, w jakim przepisy te nie obejmują wykorzystania SCCP jako składników innych substancji lub preparatów w stężeniu niższym niż 1 % przeznaczonych do zastosowania jako plastyfikatory w produkcji farb, powłok malarskich lub szczeliw bądź środków zmniejszających palność w gumie i tkaninach. Odstępstwo to pozostawało w mocy do dnia 31 grudnia 2006 r.
- (24) Po przyjęciu decyzji 2004/1/WE, która zezwalała Niderlandom na częściowe utrzymanie przepisów krajowych, Niderlandy nie dokonały zmiany przepisów krajowych w celu dostosowania do przepisów tej decyzji.
- (25) Zamiast tego Niderlandy wnioskowały przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości o uchylenie decyzji 2004/1/WE na podstawie art. 230 Traktatu (numer referencyjny T-234/04, poprzedni nr sprawy C-103/04). Sprawa ta nie została dotąd rozpatrzona przez Sąd Pierwszej Instancji. We wniosku Niderlandy kwestionują to, że do wdrożenia środków krajowych dotyczących stosowania SCCP, do których nie ma odniesienia w dyrektywie 2002/45/WE, konieczne jest zezwolenie.
- (26) Pismem z dnia 8 grudnia 2006 r. przekazany przez stałe przedstawicielstwo Królestwa Niderlandów przy Unii Europejskiej rząd Niderlandów, powołując się na art. 95 ust. 4 Traktatu, po raz drugi powiadomił Komisję o przepisach krajowych dotyczących stosowania SCCP oraz o tym, że zamierza je utrzymać po przyjęciu dyrektywy 2002/45/WE.
- (27) Powiadomienie z dnia 8 grudnia 2006 r. ma ten sam cel, co powiadomienie z dnia 17 stycznia 2003 r., czyli zatwierdzenie przepisów decyzji w sprawie chlorowanych parafin na podstawie ustawy o substancjach niebezpiecznych. Ponieważ w powiadomieniu Niderlandy nie przedłożyły nowych przepisów krajowych, Komisja przyjmuje,

że przepisy krajowe, o których została powiadomiona, to przepisy zgłoszone w styczniu 2003 r.: decyzja z dnia 3 listopada 1999 r. ustanawiająca przepisy zakazujące niektórych zastosowań krótkołańcuchowych chlorowanych parafin (decyzja w sprawie chlorowanych parafin, ustawa o substancjach chemicznych (WMS)) (Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, Jaargang 1999, 478).

- (28) W pismach z dnia 15 grudnia 2006 r. i 20 grudnia 2006 r. Komisja poinformowała rząd Niderlandów, że otrzymała powiadomienie zgodnie z art. 95 ust. 4 Traktatu oraz że sześciomiesięczny okres jego rozpatrzenia zgodnie z art. 95 ust. 6 rozpoczął się dnia 9 grudnia 2006 r., czyli w dzień po otrzymaniu powiadomienia.
- (29) W piśmie z dnia 30 stycznia 2007 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o powiadomieniu zgłoszonym przez Niderlandy. Komisja opublikowała także zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾, aby poinformować zainteresowane strony o przepisach krajowych, które Niderlandy zamierzają utrzymać, oraz o przesłankach, na które się powołują. W okresie składania uwag (30 dni po opublikowaniu) żadne państwo członkowskie lub inna strona zainteresowana nie zgłosiła uwag.

III. OCENA

1. Opinia w sprawie dopuszczalności

- (30) W motywach 38 i 39 decyzji 2004/1/WE Komisja stwierdza, że wniosek przedłożony przez Królestwo Niderlandów jest dopuszczalny. Do celów niniejszej decyzji dokonuje się odwołania do decyzji poprzedniej. Mimo to, ważne wydaje się przypomnienie punktów, w których zgłoszone przepisy krajowe są niezgodne z przepisami dyrektywy 2002/45/WE.
- (31) Podsumowując, zgłoszone przepisy krajowe odbiegają od przepisów dyrektywy 2002/45/WE w następujących kwestiach:
- stosowanie SCCP o zawartości chloru niemniejszej niż 48 % jako plastyfikatorów do farb, powłok malarskich i szczeliw bądź jako środków zmniejszających palność w gumie, tworzywach sztucznych i tkaninach, które nie podlega ograniczeniom dotyczącym wprowadzenia do obrotu i stosowania na mocy dyrektywy, jest w Niderlandach zabronione,
  - stosowanie substancji i preparatów w płynach do obróbki metali, w których znajdują się SCCP o zawartości chloru niemniejszej niż 48 %, które nie podlega ograniczeniom dotyczącym wprowadzenia do obrotu i stosowania na mocy dyrektywy, jeśli stężenie SCCP nie przekracza 1 %, jest w Niderlandach zabronione.

⁽¹⁾ Dz.U. C 21 z 30.1.2007, str. 5.

2. Istota sprawy

- (32) Zgodnie z art. 95 ust. 4 i 6, akapit pierwszy Traktatu Komisja ma za zadanie ustalić, czy wszystkie warunki umożliwiające państwu członkowskiemu utrzymanie przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od wspólnotowego środka harmonizującego wymienione w tym artykule zostały spełnione.
- (33) W szczególności Komisja ocenia, czy przepisy krajowe są uzasadnione ważnymi względami określonymi w art. 30 Traktatu lub są związane z ochroną środowiska naturalnego bądź środowiska pracy i nie wykraczają poza zakres konieczny do osiągnięcia zasadnego zamierzonego celu. Ponadto jeśli Komisja uzna, że przepisy krajowe spełniają powyższe warunki, musi sprawdzić, zgodnie z art. 95 ust. 6, czy przepisy krajowe nie stanowią środka arbitralnej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi i czy nie stanowią przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.
- (34) Należy zauważyć, że w świetle ram czasowych ustalonych w art. 95 ust. 6 Traktatu WE Komisja przy rozpatrywaniu zasadności przepisów krajowych zgłaszanych na podstawie art. 95 ust. 4 musi opierać się na przesłankach przedłożonych przez państwo członkowskie dokonujące zgłoszenia. Oznacza to, że zgodnie z postanowieniami Traktatu WE, odpowiedzialność za udowodnienie, że przepisy krajowe są zasadne, spoczywa na państwie członkowskim, które wnioskuje o ich utrzymanie. Zważywszy na ramy proceduralne ustalone w art. 95 ust. 4 i 6 Traktatu WE, a w szczególności na ścisły termin podjęcia decyzji, Komisja musi zazwyczaj ograniczyć się do zbadania zasadności kwestii podnoszonych przez wnioskujące państwo członkowskie bez samodzielnego poszukiwania możliwego uzasadnienia wniosku.
- (35) Jeśli jednak Komisja posiada informacje, na podstawie których konieczne mogłoby być zbadanie wspólnotowego środka harmonizującego, od którego zgłoszone przepisy krajowe stanowią odstępstwo, może je uwzględnić przy ocenie zgłoszonych przepisów krajowych.
- 2.1. Uzasadnienie z uwagi na ważne względy
- (36) Uzasadnienie przepisów krajowych z uwagi na ważne względy zostało bardzo dokładnie rozpatrzone w sekcji III pkt 2 decyzji 2004/1/WE. Zgodnie z ustaleniami tej decyzji (motywy 55 i 56) przepisy krajowe, w zakresie, w jakim zakazują stosowania SCCP jako składników innych substancji lub preparatów w obróbce metali, można uzasadnić potrzebą ochrony środowiska naturalnego. Wobec braku innych informacji wskazujących na to, że uzasadniony zamierzony cel można osiągnąć, stosując mniej ograniczające środki, np. w szczególności niższy limit stężenia SCCP będących składnikami innych substancji lub preparatów, stwierdzono, że przepisy krajowe nie wykraczają poza zakres konieczny do osiągnięcia celu.
- (37) Ponadto w decyzji 2004/1/WE stwierdza się w motywie 66 dotyczącym pozostałych zastosowań SCCP jako substancji, że biorąc pod uwagę zasadę ostrożności, przepisy krajowe, w zakresie, w jakim zakazują pozostałych zastosowań SCCP, mogą pozostać w mocy przez czas ograniczony, aby nie zakłócać działania istniejących środków, które mogą okazać się uzasadnione w świetle najbliższej oceny zagrożeń.
- (38) W decyzji nr 2004/1/WE stwierdza się w motywie 68 dotyczącym zakazu stosowania SCCP jako składników innych substancji i preparatów w oparciu o opinię SCTEE z dnia 3 października 2003 r., że przepisy krajowe nie są uzasadnione, z wyjątkiem tworzyw sztucznych, w przypadku których mogą wystąpić problemy.
- (39) Podsumowując, w decyzji 2004/1/WE zatwierdzono przepisy krajowe, o ile nie obowiązują one w przypadku stosowania SCCP jako składników innych substancji lub preparatów w stężeniach poniżej 1 % przeznaczonych do użycia jako plastyfikatory w farbach, powłokach malarskich i szczeliwach lub środki zmniejszające palność w gumie i tkaninach. Decyzję wydano w oparciu o dowody naukowe dostępne przy jej podejmowaniu i zasadę ostrożności.
- (40) W porównaniu z wnioskiem z 2003 r., w nowym wniosku Niderlandy nie przedstawiły nowych informacji.
- (41) Z drugiej jednak strony, na poziomie ogólnoeuropejskim poczyniono postępy, które poszerzyły dostępną wiedzę. Wyniki badań dotyczących biodegradacji wymagane rozporządzeniem (WE) nr 642/2005 zdają się wskazywać, że szybkość mineralizacji jest niewielka, a zatem spełnione zostanie kryterium trwałości dla substancji trwałych, wykazujących zdolność do bioakumulacji i toksycznych.
- (42) W zaktualizowanym projekcie oceny zagrożeń przedstawionym przez władze Zjednoczonego Królestwa na posiedzeniu TCNES III w 2005 r. wskazano, że w niektórych zastosowaniach określone zostały nowe zagrożenia, także w oparciu o najnowsze dane o zużyciu SCCP. Sprawozdawca (Zjednoczone Królestwo) w szczególności określił nowe zagrożenia związane z wykorzystaniem SCCP w produkcji podkładów do tkanin oraz sporządzaniem mieszanek i przeróbką gumy. Zaktualizowana ocena zagrożeń została przyjęta na piśmie i wkrótce zostanie opublikowana przez Komisję. Jeśli okaże się to właściwe, zostanie przesłana SCHER do przeglądu.

(43) Jeśli nowo określone zagrożenia będą wymagać wprowadzenia dodatkowych środków zarządzania ryzykiem w przypadku niektórych zastosowań SCCP poza obróbką metali oraz natłuszczeniem skóry, Komisja podejmie kolejne środki zmniejszające zagrożenie poza wcześniej przewidywanymi dyrektywą 2002/45/WE. Dokładny zakres ewentualnych dalszych ograniczeń nie jest obecnie znany. Ponadto stała ocena wspólnotowych powiadomień dotyczących SCCP w ramach odpowiednio Protokołu dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz konwencji sztokholmskiej dotyczącej trwałych zanieczyszczeń organicznych, a także ewentualne uwzględnienie tych substancji w jednej lub obu umowach międzynarodowych może doprowadzić do dalszych ograniczeń w ramach rozporządzenia (WE) nr 850/2004.

(44) Niezależnie od tego, istnieje możliwość, że przyszłe ograniczenia będą dotyczyły zastosowań obecnie dozwolonych prawodawstwem wspólnotowym, a jednocześnie zabronionych przepisami krajowymi Niderlandów.

(45) W takim przypadku i zważywszy na zasadę ostrożności, przepisy krajowe obowiązujące w Niderlandach można uznać za w pełni uzasadnione do czasu, gdy środki wspólnotowe uwzględniające w pełni najnowsze dane naukowe zostaną przyjęte na podstawie dyrektywy 76/769/EWG lub rozporządzenia (WE) nr 850/2004.

2.2. Brak arbitralnej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi oraz przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego

2.2.1. Brak arbitralnej dyskryminacji

(46) Postanowienia art. 95 ust. 6 zobowiązują Komisję do sprawdzenia, czy planowane środki nie stanowią przypadku arbitralnej dyskryminacji. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, aby nie zachodził przypadek dyskryminacji, podobne okoliczności nie mogą być traktowane w różny sposób, zaś okoliczności odmienne w sposób identyczny.

(47) Przepisy krajowe mają charakter ogólny i dotyczą zastosowania SCCP niezależnie od tego, czy substancje wytwarzane są w Niderlandach, czy importowane z innych państw członkowskich. Wobec braku dowodów przeciwnych, stwierdza się, że przepisy krajowe nie stanowią przypadku arbitralnej dyskryminacji.

2.2.2. Brak ukrytego ograniczenia w handlu

(48) Przepisy krajowe ograniczające stosowanie produktów w zakresie szerszym niż dyrektywa wspólnotowa stanowią zazwyczaj barierę handlową, jeśli produkty wprowadzane legalnie do obrotu i stosowane na pozostałym obszarze Wspólnoty nie mogą, wskutek zakazu stosowania, być wprowadzane do obrotu w danym państwie członkowskim. Warunki konieczne wymienione w art. 95 ust. 6 mają na celu zapobieżenie nieuzasadnionemu stosowaniu ograniczeń opartych na kryteriach wyszczególnionych w ust. 4 i 5 tego artykułu, co stanowiłoby przypadek wykorzystywania środków ekonomicznych w celu ograniczenia importu produktów z innych państw członkowskich, a w rezultacie – metodę pośredniej ochrony produkcji krajowej.

(49) Jak stwierdzono powyżej, rzeczywistym celem przepisów krajowych jest ochrona środowiska naturalnego przed zagrożeniami związanymi z zastosowaniem SCCP. Wobec braku innych dowodów wskazujących na to, że przepisy krajowe stanowią w rzeczywistości środek wprowadzony w celu ochrony produkcji krajowej, należy stwierdzić, że nie stanowią one ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi.

2.2.3. Brak przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego

(50) Warunku tego nie można interpretować w sposób, który wykluczałby zatwierdzenie każdego środka krajowego mogącego wpływać na ustanowienie rynku wewnętrznego. Istotnie każdy środek krajowy stanowiący odstępstwo od środka harmonizującego, którego celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, co do zasady może wpływać na rynek wewnętrzny. W związku z tym, aby utrzymać przydatność procedury określonej w art. 95 Traktatu, pojęcie przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego musi być, w kontekście art. 95 ust. 6, rozumiane jako wpływ nieproporcjonalnie duży wobec zamierzonego celu.

(51) Ustalono, że przepisy krajowe mogą być czasowo utrzymane z przyczyn związanych z ochroną środowiska naturalnego oraz że na podstawie dostępnych informacji wydaje się, że stanowią jedyny dostępny środek gwarantujący utrzymanie wysokiego poziomu ochrony, do którego dążą Niderlandy. Komisja uważa zatem, że do czasu określenia odpowiednich środków zmniejszenia zagrożenia można stwierdzić, że warunek związany z brakiem przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego został spełniony.

IV. WNIOSK

- (52) Jak stwierdzono w sekcji I pkt 3 niniejszej decyzji, w czasie gdy przyjmowano decyzję 2004/1/WE podjęto na poziomie wspólnotowym szereg inicjatyw mających na celu gromadzenie informacji niezbędnych do usunięcia lub zmniejszenia niepewności związanych z oceną zagrożeń SCCP. Wyniki uaktualnionej oceny zagrożeń wskazują, że istnieją dodatkowe zagrożenia, które będą prawdopodobnie wymagać przyjęcia odpowiednich środków kontroli zagrożeń przez Komisję.
- (53) Zgodnie z konwencją sztokholmską i Protokołem dotyczącym trwałych zanieczyszczeń organicznych Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych prowadzony jest stały przegląd SCCP, który może doprowadzić do ich włączenia do powyższych dokumentów międzynarodowych. Spowodowałoby to zastosowanie środków wspólnotowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 850/2004.
- (54) Ponieważ nowe środki, które zostałyby przyjęte na poziomie wspólnotowym, mogą dotyczyć zastosowań SCCP dozwolonych obecnie przepisami dyrektywy 76/769/EWG, jednak zabronionych ustawodawstwem krajowym Niderlandów, a także uwzględniając zasadę ostrożności, należy stwierdzić, że przepisy krajowe mogą zostać czasowo utrzymane z przyczyn związanych z ochroną środowiska naturalnego. Przepisy te nie wykraczają poza zakres konieczny do osiągnięcia zamierzonego celu w zakresie, w którym zabraniają stosowania SCCP jako składników innych substancji i preparatów w płynach do obróbki metali, środkach zmniejszających palność w gumie, tworzywach sztucznych i tkaninach oraz plastyfikatorach w farbach, powłokach malarskich i szczeliwach. Należy zatem przyznać odstępstwo dla przepisów krajowych w całości.
- (55) Ponadto przepisy krajowe, w zakresie, w jakim mogą być czasowo utrzymane, nie stanowią przypadku arbitralnej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia w handlu

między państwami członkowskimi oraz nie są przeszkodą w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

- (56) Komisja zatwierdza zatem przepisy krajowe w zakresie określonym powyżej. Komisja stwierdza jednak, że zatwierdzenie straci ważność w momencie przyjęcia środków wspólnotowych dotyczących SCCP na podstawie dyrektywy 76/769/EWG lub rozporządzenia (WE) nr 850/2004, w zależności od tego, który z instrumentów okaże się właściwszy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przepisy krajowe dotyczące SCCP zgłoszone przez Niderlandy w dniu 8 grudnia 2006 r. na podstawie art. 95 ust. 4 zostają zatwierdzone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Królestwa Niderlandów i traci ważność w tym z poniższych terminów, który przypadnie wcześniej:

- wejście w życie dyrektywy Komisji dostosowującej załącznik I dyrektywy 76/769/EWG z dnia 27 w odniesieniu do SCCP,
- wejście w życie rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 850/2004 w odniesieniu do SCCP.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący